

skeligt at erstatte de Heste, som tages til Militærtjenesten. Det er ogsaa en Byrde for Hesteejeren, at det paalægges ham at melde det til de militære Myndigheder i Tilfælde af, at han sælger en Hest, som har været udpeget, eller i Tilfælde af, at en saadan udpeget Hest kreperer, som der staar i Lovforslaget, eller i Tilfælde af, at den bliver utjenstedygt til Krigsbrug. Han skal holde de militære Myndigheder à jour med dette, er pligtig til at anmelde det. Det kan blive en Byrde for en Hesteejer, dersom han, som jeg antager, det vil blive Følgen af denne Lov, skal stille til forskellige Mønstringer med sine Heste. Det kan endelig ogsaa blive en Byrde, dersom han skal have Militærmyndighederne til at gaa og snuse rundt om i hans Stald og se paa hans Heste.

Der kommer saaledes til at paahvile Hesteejerne mange forskellige Byrder som Følge af det foreliggende Forslag, men der staar intet i Lovforslaget og heller ikke i Anmærkningerne om, hvor store disse Byrder vil blive for Befolkningen. Der staar ikke en Stavelse om, hvor mange Heste der skal bruges i Tilfælde af Mobilisering. Ja, der staar, at der kan udpeges 10 pCt. flere, end man har behov. Der staar ogsaa, at man indenfor de bestemte Distriktsgrænser i København og Købstæderne og Amsraadskredsene kun maa udtage indtil 25 pCt. af de Heste, som findes i disse Distrikter, og som er over 4 Aar gamle, men andet og mere staar der ikke. Men hvorfor staar der ikke mere? Hvorfor har man ikke i Lovforslaget givet Oplysning om, hvor mange Heste der skal bruges? Det maa man jo vide, thi naar der i Lovforslaget staar, at man kan tage 10 pCt. flere Heste, end man har Brug for, naar man altsaa ved, hvor meget 10 pCt. mere, end man har Brug for, er, saa maa man jo ogsaa vide, hvor mange man har Brug for; men det staar der ikke en Stavelse om. Og det er dog af nogen Betydning, naar der lægges en saadan Byrde paa Befolkningen, at man i nogen Grad lader Befolkningen vide, hvor stor den Byrde, der paalægges den, bliver. Naar man vil stille et Krav af saa stor Udstrækning, forekommer det mig, at de, til hvem Kravet stilles, maa være berettigede til at sige: Ja, men hvor mange Heste forlanger I af os? Det forekommer mig, at de bør vide, hvor pinagtige de Forhold vil blive, som de kommer til at leve under i Fremtiden i Henhold til denne Lov. Man har før, naar

man har givet lignende Love, været i Stand til at opgive det Antal Heste, der var Brug for. Vi fik en Lov — den var ganske vist foreløbig — den 12. December 1863 i Anledning af Krigen den Gang, og i den stod der nævnt, hvilket Antal Heste der skulde bruges. Der stod, saa vidt jeg husker, at i Kongeriget var der Brug for 3,820 Heste. Jeg synes, at man paa samme Maade i denne Lov maatte kunne angive, hvor mange Heste der var Brug for øjeblikkelig ved Mobilisering. Vi fik ligeledes, som før omtalt, en Lov angaaende et lignende Emne den 16. Juni 1876. I den stod der ganske vist ikke, hvor stort et Antal Heste man havde i Sinde at udskrive. Men det stod i Anmærkningerne. I Anmærkningerne var det opgivet, at man skulde bruge 4,000 Heste. Saa vidste Folk jo ogsaa nogenlunde, hvad de havde at rette sig efter. Men jeg indrømmer, at denne Opgivelse i Anmærkningerne slog ikke til ret længe. I indenrigsministeriel Skrivelse af 20. Marts 1877 satte man ganske vist Antallet til 4,000 i Overensstemmelse med, hvad der stod i Anmærkningerne til Lovforslaget, men allerede den 15. Marts 1882 fik man en ny indenrigsministeriel Skrivelse, og i den satte man Antallet af Heste, som man vilde bruge, op til 6,000. Ved en ny indenrigsministeriel Skrivelse af 17. December 1892 var Tallet atter sat til 5,932, altsaa omkring ved de 6,000. Men dette, at man i Anmærkningerne til Lovforslaget kunde sige 4,000 og i den første indenrigsministerielle Skrivelse af 1877, der kom ret hurtigt efter Lovens Ikrafttræden, ogsaa satte Antallet til 4,000; medens man 5 Aar efter kunde sætte Antallet til 6,000, viser jo, at denne Byrde kan blive større — mindre bliver den vistnok aldrig, naar det er noget, Krigsministeriet har med at gøre. Den kan vokse, uden at Befolkningen eller Lovgivningsmagten har nogen som helst Indflydelse derpaa.

Eidtil har det været Indenrigsministeriet, der administrerede denne Lov, fordelte Udskrivningen af Heste rundt omkring paa Kommunerne i Landet og sagde, hvor mange Heste der skulde bruges. Men fremtidig vil det blive Krigsministeriet, der kommer til at tage Bestemmelse i saa Henseende, og jeg nærer adskillig Frygt for, at det ikke vil være saa nøjsomt med Hensyn til Antallet af Heste, som Indenrigsministeriet i sin Tid har været. Det vilde for mig være til nogen Beroligelse, om Indenrigsministeriet og ikke Krigsministeriet skulde administrere